

[Albertsen.]

mende finansår, altså 1972-73, i væsentlig grad blive brugt til investeringer, men det er klart, at i den del af året, hvor institutionerne kommer til at virke, vil der også være tale om drift. Balance mellem disse to tal er vel ca. $\frac{3}{4}$ og $\frac{1}{4}$.

Det har på baggrund af den megen diskussion, dette forslag har givet anledning til i offentligheden, været en stor tilfredsstillelse at konstatere de udsagn, som forældre-kredse, medarbejdere og centerledere m. v. inden for åndssvageforsorgen er fremkommet med efter dette initiativ.

Det politiske flertal, der står bag denne beslutning, har altså efter alvorlige overvejelser og afvejning af alle berettigede hensyn kunnet gå med til socialministerens ændringsforslag herom, og jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale disse til vedtagelse.

Hvis der havde været tilstrækkeligt med midler, så havde det selvfølgelig været særdeles ønskeligt, om vi samtidig med at fremme særdeles påkrævede investeringer i åndssvageforsorgen også havde kunnet fastholde forhøjelsen af statsrefusionen til daginstitutionerne. Sådan er det imidlertid ikke. Der er jo netop i disse dage ført livlige debatter om nødvendigheden af at foretage en lang række spareforanstaltninger.

Selve det sigte, som de to partier, som står bag ved ændringerne, har, er, at ophold i disse institutioner skal have samme placering som skoler m. v., det vil sige, at det skal være gratis, det princip har vi for så vidt ikke opgivet. Men vi må erkende — og det er en argumentation, som også andre er indforstået med — at så længe der er tale om en så udpræget mangelvare, som en plads i en daginstitution er, og det er de lange ventelister i øvrigt et tydeligt bevis for, vil det være en særlig begunstiggelse over for et begrænset udsnit af befolkningen, som måske nok kunne kritiseres.

Det materiale, som socialudvalget har modtaget vedrørende de virkende fripladsregler, synes at vise, at en væsentlig del af de sociale problemer herved er løst. Materialet har dog afklaret, at en del borgere via afskrivningsregler og parcelhusunderskud m. v. noget uberettiget efter vort skøn får delvise og hele fripladser i børneinstitutionerne. Vi er i udvalgsflertallet indstillet på

at anmode ministeren om nøje at følge disse problemer og ligeledes følge løn- og prisudviklingen med henblik på regulering af indtægtsgrænserne i fripladsbestemmelserne.

Det samme flertal, socialdemokratiet og SF, har i betænkningen stærkt fremhævet det ønskelige i at få etableret en central, kommunal registrering og visitation af klientelet til daginstitutionerne. Vi er af den opfattelse, at det vil bidrage til en bedre visitation, og et mere nøgternt materiale vedrørende behovet for nye børneinstitutioner. Ej heller her har det været muligt at skabe enighed.

De bestemmelser i lovforslaget, der oprettholdes, nemlig bestemmelserne om, at læge- og tandlægebistand skal være gratis, således forstået, at der er tale om 100 pct.s statsrefusion, vil betyde nogen lettelse for de forældre, hvor dette indgår i takstreguleringen.

Jeg kan i den forbindelse tilføje en enkelt bemærkning. De, der har daglig føling med institutioner, ved, at der mange steder foregår en ret så kraftig nednormering af antallet af pladser i institutionerne. Det vil nok være rimeligt, at ministeren følger denne udvikling.

Når flertallet er kommet frem til en holdning, der indebærer en ændring fra indstillingen ved førstebehandlingen, skyldes det bl. a., at vores ængstelse for flere nøglebørn og børns udtagning af institutioner m. v. ikke har vist sig berettiget. Det er vi glade for, og jeg forstår ganske, at den, der sidste år var minister for dette område, også med glæde kan konstatere disse resultater, og jeg skal gerne tilføje denne bemærkning over for den, der var ansvarlig dengang, nemlig venstres socialpolitiske ordfører her i dag.

Når det i en ledende artikel i Politiken for nylig er blevet fremhævet, at når det sidste år følte som en tung byrde for de grupper, det drejede sig om, hang det sammen med, at de unge familier, der var tale om, på grund af mange andre fordyrelser havde særlige vanskeligheder, kan vi vel tillade os at gøre opmærksom på, at der på anden måde fra folketingets side for nylig netop i kraft af forbedringen af boligsikringen m. v. er skabt muligheder for, at den kategori af borgere trods alt får nogle lettelser.

Jeg skal anbefale ændringsforslagene og anbefale at stemme for lovforslaget i den således ændrede skikkelse, som socialdemo-